

τῆς Γάζης παρέτῃρησαν εἰς ἐκτεταμένην πεδιάδα μεγάλην συρρόην λαοῦ, ἔμαθον δὲ οἱ πασῶς τις ἐγύμναζε τὸ ἱππικὸν του.

— Ἀς τρέψωμεν, εἶπεν ὁ Γεώργιος, θὰ ἰδῶ, τέλος πάντων τὸ ἀκούραστον ἔκεινο ἀραδικὸν ἱππικὸν τὸ ὁποῖον ὁρμᾷ εἰς τὸν πόλεμον φλογερὸν ὡς ὁ πᾶνθηρ, ὁρμητικὸν ὡς ἡ δορκάς, καὶ τὸ ὁποῖον μὴ γινέει τοὺς πολεμικοὺς ἀλαλαγμούς του, μὲ τὴν κλαγγὴν τῶν γαταγαγίων.

Ἐτρεξαν καὶ οἱ δύο περιηγηταὶ εὐρέθησαν ἐνώπιον τεσσάρων συνταγμάτων θωρακοφόρων.

Ὅταν δὲ διέβη καὶ ὁ πασῶς, ὁ Γεώργιος περιῆλθε πολλάκις κύκλῳ αὐτοῦ, διὰ νὰ ἰδῇ τὰ τρία περίφημα τὸ ὕψος, τὰ ἑποία κατὰ τινας περιηγητὰς στολίζουνσι πάντοτε τοὺς πασάδες, ἀλλ' ἠδυνήθη νὰ ἰδῇ μόνον δύο ἄκρας, βραχείας καὶ κυανοχρόου τινὸς ἐπενδύτου (redingote) κατερχομένου μόλις μέχρι τῶν γονάτων του.

— Θαυμάσια ! ἀνέκραξεν ὁ φίλος περιηγητής.

— Δὲν εἶν' ἀληθές ; τῷ ἀπεκρίθη, εἰς καθάραν γαλλικὴν, ὁ αἰγύπτιος στρατηγός, ὅστις δὲν ἠπατάτο περὶ τῆς ἐννοίας τῆς ἐκφωνήσεώς του. Εἰς ὀλίγιστον καιρὸν ἠδυνήθη νὰ ἐκπαιδεύσῃ τοὺς ἀνθρώπους τούτους καὶ ἐσχημάτισα ἐξ αὐτῶν ἀξιόλογα τάγματα. Ἀγαπάτε νὰ γευματίσητε μαζὶ μου, φιλιτατέ μου κύριε ; θα πίετε λαμπρὸν οἶνον τοῦ Βορδῶ, ὅστις μ' ἤλθεν χθές.

Ὁ πασῶς ἦτον μαθητὴς τις τοῦ Πολυτεχνικοῦ σχολείου.

Εἰς Ἀθήνας ἀντὶ νὰ ἰδῇ, ὡς ἐφαντάζετο, τοὺς ἀγρίους ἐκείνους ἀ ρ μ α τ ω λ ο ὺ ς καὶ κ λ ε φ τ α ς, εἶδε κοινωνίαν ἐξευγενισμένην, ὅσον καὶ ἡ τῶν Παρισίων. Καὶ ἐνταῦθα Βουλαί, ὡς εἰς Γαλλίαν, καὶ ἐνταῦθα φατρίαί, καὶ ἐνταῦθα συζητήσεις ἐπὶ ζητημάτων συνταγματικῶν, συμπολιτεύσεις, ἀντιπολιτεύσεις, καλπονοθεύσεις κλπ.

Οἱ μιν αἰρέσεις τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἔλαμπον εἰς τὸν ὀρίζοντα. Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν Προποντιδα συνήντησαν τὸν τουρκικὸν στόλον, ὅστις ἐξετέλει περίπλους ὑπὸ τὰς διαταγὰς τοῦ καπιτὰν-πασσᾶ. Οἱ ναῦται ἐδασανίζοντο εἰς τὰ στενὰ ἐνδύματά των καὶ ὅλον δὲ τὸ πλήρωμα ἐφόρει φέσια ἐρυθρὰ καὶ ὁμοίαζε κ λ ο ὺ β ι ὄ ν τι τῶν Ἰακωθίνων. Εἰς τὰ προάστεια τοῦ Πέρα καὶ τοῦ Γαλατᾶ ἀποθῆκαι κομψαὶ ἐπώλουν ἤδη τοὺς νεωτέρους συρμούς τῶν Παρισίων. Τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν ἔρθανεν ὁ σὶρ Σκλίβων, ἔλαβε τρεῖς προσκλησεις χοροῦ, ὅπου συνεχόρευον Εὐρωπαῖοι μετὰ Ὀθωμανῶν, θεραπεύοντων τὰς κομψὰς κυρίας τοῦ Πέρα, αἵτινες δὲν ἦσαν πρὸς τοῦτο ἀδιάφοροι, ὁ δὲ Γεώργιος εἶδε πρὸς μεγίστην ἀπορίαν του τὸν μουρτὴν, τὸν μέγαν Βεζύρην καὶ πολλοὺς οὐλιμάδας μισομένους κατὰ πάντα τοὺς εὐρωπαϊκοὺς τρόπους.

Ὁδάλικισαί τινες, κεκαλυμμένοι ὡς αἱ ἀμαζόνες τοῦ δάσους τῆς Βουλωνίας, τῷ ἐσφενδόνισαν βολὰς βλεμματίων διαδοαίνουσαι. Ὁ Γεώργιος μ' ὅλον ὅτι ἦτον ὥρατος νεανίας, ἀλλ' ὅμως ἐξεπλάγη εἰς τοῦτο.

— Τοῦτο συνειθίζεται ἀπὸ τὸν καιρὸν τῆς μεταρρυθμίσεως, τῷ εἶπεν εἰς διπλωμάτης Ὁθωμανός, ὅστις τὸν ὠδήγει εἰς γεῦμα, ὅπερ ἔδιδεν ὁ νέος Σουλτάνος εἰς τὸ διπλωματικὸν σῶμα.

Προχωροῦντες εἰς τὰς Ἰνδίας, ὁ σὶρ Σκλίβων καὶ ὁ Γεώργιος ἐσταμάτησαν ὑπὸ τὰ τεῖχη τῆς Χεραιίου, πόλεως ὀχυρᾶς καὶ ὑπὸ τῇ Σάχῃ τῆς Περείας πρὸ ἀμνημονεύτων χρόνων πολιορκουμένης ὑπ' ἄρχον πολλὰς εὐρωπαῖοι ἐν τῷ στρατοπέδῳ τοῦ Σάχῃ, καὶ ὁμοίωμα τι

συνόδου. Ῥῶσός τις πρίγκιψ, ὅστις ἤθελεν ὥστε ὁ Σάχης νὰ προσβάλλῃ τὸ Χεράτιον, εἰς Ἀγγλὸς στρατιωτικὸς, ὅστις ἐζήτηε νὰ πείσῃ τὸν Σάχην νὰ παραιτήσῃ τὴν πολιορκίαν καὶ εἰς ἀπεσταλμένους τῆς γαλλικῆς κυβερνήσεως ὅστις δὲν ἤθελε τίποτε.

Τὰ στρατόπεδα λοιπὸν ἐσχόλαζον καὶ ἀντὶ κανονβολῶν, ἤκούοντο οἱ κρότοι πολλῶν φιαλῶν καμπανίτου ἀνοιγομένων.

(Ἀκολουθεῖ.)

ΓΕΩΛΟΓΙΑ.

ΤΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΙΣ ΤΕΜΑΧΙΟΝ ΛΙΘΟΥ.

—ο—

Ἀνέγνωσα, δὲν ἤξεύρω ποῦ, ὅτι Ἀγγλὸς τις ναύτης, ἐπιστρέφων ἀπὸ μακρὸν ταξίδιον, εἶχεν ἐρωτηθῇ ὑπὸ τῆς γραίας μητρός του τί εἶδεν εἰς τὴν περιήγησίν του. *Euxolor* τὸ ψεύδεσθαι εἰς τὸν μακρόθεν ἐρχόμενον τὴν παροιμίαν ταύτην ἐγνώριζεν ἀπὸ στήθους ὁ Τζῶν Μπουλ, διότι εὐχαριστεῖτο περιγράφων, ὡς δῆθεν μάρτυς αὐτόπτης, τὸ φανταστικὸν πλοῖον τῶν Ὀλλανδῶν, τοὺς ἐκ ἐκ μαγνήτου βράχους οἵτινες καταθραύουσιν ὅλα τὰ σιδηρώματα τοῦ πλοίου, τοὺς μικροὺς ἰχθεῖς, οἵτινες σταματῶσι διὰ μιᾶς πλοῖόν τι, τὸν μέγαν θαλάσσιον ὄφιν, τὸν ἔχοντα μήκος μιᾶς λεύγης, τοὺς Παταγώνας, ὕψηλους δεκαοκτὼ πόδας (ἀγγλικούς βίβαια) καὶ τέλος ὅλα τὰ τεράστια ἐκεῖνα συμβεβηκότα καὶ συναντήματα, τὰ ὅποια οἱ θαλασσοπόροι μεταδίδουσιν ἀπὸ ἐνὸς εἰς ἄλλου, ἀπὸ τὴν ἐποχὴν τοῦ Σεβᾶλ Θαλασσινοῦ. Ἡ ἀγαθὴ γυνὴ ἤκουε τοὺς λόγους τούτους ἐπιφωνεῦσα μὲν, ἀλλὰ καὶ μετὰ πάσης τῆς προσηκούσης πρὸς τὸν υἱὸν αὐτῆς πίστεως. Ὅταν δ' ἐκεῖνος ἐξήντησεν ὅλα τὰ ψεῦδη του, χωρὶς νὰ κορέσῃ καὶ τὴν περιέργειαν τῆς μητρός του, ἐστράφη, ἐν ἀπορίᾳ εὐρεθείς, εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν ὅσα εἶδεν ἀληθῶς περὶ τῶν λιθοφύτων τῶν θαλασσῶν τῶν τροπικῶν, τῶν ζῶων τούτων, αἵτινα ἤθελε τις ἐκλάβει ἐν τῷ πυθμένι τῶν ὕδατων ὡς ἀνθοφυεῖν τι, περὶ τῶν λαμπυρίδων τῆς Γουάινης, τὰς ὁποίας μεταχειρίζονται ἀντὶ λαμπτήρων, περὶ τῶν ἱπταμένων ἰχθύων, τὰ ὅποια μεταχειρίζονται τὰ πτερυγία των, ἐν εἶδει πτερῶν τέλος περὶ τῶν φωσφορικῶν *μονάδων* (*) ἀναπτομένων ὑπὸ τοὺς λαγῶνας τῶν νηῶν ὡς κινήτῃ τις πυρκαϊά.

ὦ ! ἐδῶ δὲ τὸ παρέκαμεν ὁ ναύτης, καὶ ἡ καλὴ γυνὴ, ἐρωτῶσα μήπως τὴν ἐξελάμβανεν ὡς βλάβαν τινα, δυσηρεστήθη μὲ τὰ σωστά της κατὰ τοῦ δυστυχοῦς διηγηματίου, ὅστις ἤθελεν, ὡς ἐσκέπτετο αὐτὴ, νὰ καταχρασθῇ τῆς εὐπιστίας της.

Ἀπαντες ὁμοιάζομεν ἐν μέρει τὴν πτωχὴν ταύτην

(*) Monades, γένος πολυπόδων ἀμόρφων εὐρισκομένων εἰς τὰ ὕδατα.

γραίαν· διότι παραδεχόμεθα, χωρίς νὰ κινήσωμεν τὰς ὁρμὰς, τὸς αὐτὰς ἱστορίας, τὰς ὁποίας καθέκαστην ἀναγινώσκουμεν εἰς τὰς ἐφημερίδας, καὶ ἂν ἀναγνώσωμεν ἢ ἀκούσωμεν μεγάλην τιὰ ἐπὶ τῆς ἐπιστήμης ἀνακαλύψιν, τὴν ἀκούομεν, μετὰ μειδιάματος δυσπίστου.

Μετὰ τὴν φεβρουαρινὴν ἡμῶν ἐπανάστασιν, ἥτις ἐπράξεν τὸς αὐτὸν βρασμὸν ἐν Εὐρώπῃ ὅλοι ἡμεῖς ἠκολούθησαμεν μετ' ἐνδιαφέροντος τὰς πολιτικὰς περιπετείας τῶν μυριάδων ἐκείνων ἀνθρώπων, οἵτινες ἐταράσσοντο ἐπὶ τῶν λιθοστρώτων τῶν πρωτευουσῶν, ἀλλὰ γινώσκουμεν τὸ παραμικρὸν περὶ τῶν μεταβολῶν, αἵτινες παρασκευάζονται ἢ ἐκτελοῦνται ὑπὲρ τὰς λιθο-τρώτους ταύτας; ὑπάρχουν, αὐτοῦ, ἐν Βερολίνῳ φέρ' εἰπεῖν ἑκατομμύρια ἑκατομμυρίων ἀτόμων, αἵτινα γεννῶνται, πολυπλασιαζονται καὶ γηράσκουσιν, αἵτινα ζῶσι τέλος πάντων, χωρὶς νὰ φροντίζωσι περὶ ἡμῶν, ἃς τὸ ὁμολογήσωμεν, ὅσον καὶ ἡμεῖς ἀφροντιστοῦμεν περὶ αὐτῶν, ἀλλ' αἵτινα θέλουν ἀφήσει τῇ διαδόσεώς των ἱκνῇ μυριάκις διαρχέστερα τῶν ἡμετέρων, διότι αὐτὰ σχηματίζουν τὰς ἐκτεταμένας ἐκείνας σπιλάδας ἐκ λευκίτιδος (τεπσοῆρι) καὶ τοὺς ἀκαταστρέπτους ἐκείνους κα' πολυαριθμούς ἀμμολόφους ἐξ ἐρυθρᾶς κρητίδος (tripoli rouge) τοὺς περινεχωμένους ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Ταῦτα πάντα ἐπανεύρσκονται καὶ ἀπαριθμοῦνται μετὰ μυριάδας ἐνισυτῶν. Ἀλλ' ἡμεῖς μετὰ παρέλευσιν μυριάδων ἐνιαυτῶν τίνα ἐνθύμητιν θέλομεν ἀφήσει;

Ἐὰν θέλετε νὰ γνωρίζετε λεπτομερείας περὶ τῆς ὑπάρξεως τοῦ ὑπογείου ἐκείνου λαοῦ, ἐξετάσατε τὸν σοφὸν μικρογράφον γερμανὸν Ἑρεμβέργ, ὅστις εἶναι ὁ βασιλεὺς αὐτοῦ ἢ μάλλον ὁ ἐφευρετὴς, καὶ εἶναι θαυμασία ἢ ἐφευρέσεις αὐτῆ.

Εἶναι γνωστὸν πρὸ πολλοῦ ὅτι τὰ στρώματα τῶν τιτανωδῶν λίθων (calcaires) περιέχουσιν ὀστρακοδερμα. Ἡ τίτανος δὲ, ἐρασμία ἀναγνώστριά μου, χρησιμεύει εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς οἰκοδομὰς, καὶ ἂν λάβῃς τὸν κόπον νὰ παρατηρήσῃς τὸ ἔρεισμα τοῦ παραθύρου σου, θέλεις ἰδεῖ ἀναμφιβόλως τύπους κογχιλιῶν ἐναργεστάτους· ἢ τίτανος εἶναι προσέτι καὶ τὸ μαρμαρον τὸ στοιλίζον τὰς αἰθούσας σου· εἶναι ὁ λίθος ἀπὸ τὸν ὁποῖον κατασκευάζουσι τὴν ἀλυστὸν καὶ τὸν γύψον, εἶναι ἡ κιμωλία, ἥτις ἐπισωρεύεται εἰς τὰ ἐπίνεια, εἰς πάχος πολλῶν ἑκατοστύων μέτρων. ἀποτελεῖ τέλος τὸ μεγαλείτερον μέρος τῆς γῆνης ἐπιφανείας, ἐνῶ ὁ γρανίτης, τὸν ὁποῖον μεταχειρίζομεθα εἰς τὰ λιθοστρώματα, καὶ ἡ λάβα ἢ ἐκ τῶν ἡφαιστίων ἐκρηγνυομένη, τὴν ὁποίαν γνωρίζετε ἐκ φήμης τοῦλάχιστον, ὑπάρχει εἰς πολλὰ μικροτέραν ποσότητα. Ὁ γρανίτης καὶ ὁ βράχος τοῦ εἶδους τούτου, αἵτινες ἀρμαζονται πυρώδεις, φαίνεται ὅτι συνεπύχθησαν διὰ τῆς ἐνεργείας τῆς θερμότητος· ἢ δὲ τίτανος, καὶ τοῦτο παρατηρεῖται εὐκόλως εἰς τὰς ὑψηλὰς σπιλάδας τῆς Νορμανδίας, ἢ τίτανος ἐναπετέθη βραδέως εἰς τὸν βυθὸν τῶν ὑδάτων.

Εὐρίσκονται εἰς τίνα μεταλλεῖα ἑκατοντάδες στρωμάτων. λευκοῦ τιτάνου καὶ μαύρου γαιάνθρακος, αἵτι-

να ἐναλλάσσονται τὰ μὲν μετὰ τῶν δὲ, καὶ εἶναι τὸσον λεπτὰ, ὥστε ὅταν ἀνοίξῃ τις τὰ φύλλα, οὕτως εἰπεῖν, ταῦτα εὐκόλως ἀναγνώριζει ὅτι τὰ μὲν συντίθεται ἀπὸ φυτικᾶς οὐσίας, τὰ δὲ ἀπὸ ὀστρακοδερμα συμπεπισμένα. Αὐτοῦ, ὡς λέγει ὁ Φοντινέλ, καταλαμβάνεται ἡ φύσις ἐπ' αὐτοφῶν. Εἰς τὰ ὀλιγώτερον παχέα στρώματα, τὰ ὀστρακοδερμα εἶναι ἥτιον καταφανῆ καὶ ὡς συγκεκολλημένα εἰς τὴν τιτανώδη μαζαν, ἣν περιτυλίσσουσιν.

Ὁ Βυρῶν ἀνήγειρε, κατ' ἀναλογίαν, ὅτι ἡ μάζα αὕτη ἐσχηματίζεται ἀπὸ τὰ συντρίμματα τῶν κογχυλίων, ἀλλὰ μετὰ τὸν εὐγλωττον φυσιολόγον, ἀπεδείχθη ὅτι μέγα μέρος τῶν τιτανωδῶν στρωμάτων σχηματίζεται ἀπὸ τὰ ὀστρακα μικροσκοπικῶν τινῶν ζωῶν, τὰ ὁποῖα ἐπεσωρεύθησαν βραδέως ἐντὸς τῶν ὑδάτων καὶ μέχρι τέλους ἀνέμιχθησαν εἰς ἓν.

Οἱ ΚΚ. Ἑρεμβέργ, εἰς Γερμανίαν, Σολδάνης εἰς Ἰταλίαν καὶ Ὀρδινγὴς εἰς Γαλλίαν ἐσπούδασαν πρὸ πάντων τὰ ἐμφυχα ταῦτα ἄτομα.

Ἀπαντες γνωρίζουσιν ὅτι οἱ λιμένες πλήθουσιν ἰλῶς, ἥτις ἀπελπίζει τοὺς ναυτικούς. Ὁ μεγαλοπρεπὴς λοιμὴν τῆς Ἀλεξανδρείας, ἀπειλεῖ νὰ καταχωσθῇ ὑπ' αὐτῶν· εἰς τοὺς λιμένας τῆς Γαλλίας ἡ ἰλὺς αὕτη ἀναβαίνει ἐπίσης ἀσφαλῶς ὡς καὶ ἡ πλημμυρίς, ὅχι ὅμως μετὰ τῆς αὐτῆς ταχύτητος, καὶ μετὰ παρέλευσιν τινῶν ἐνιαυτῶν ἤθελε καταστήτῃ ἀδύνατον τὴν θαλασσοπλοῖαν ἐὰν ἡ ἐπιστήμη τῶν ἡμετέρων μηχανικῶν δὲν ἦτοίγε διὰ μεγάλης δαπάνης χρημάτων, καταρρέχτας τινὰς πρὸς καθαρισμόν τῆς ἐπιβλαβούς τούτης ἰλῶς. Ἀλλ' ὅμως ἡ ἰλὺς αὕτη οὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰμὴ ὀλόκληρος κόσμος ζώντων ἀτόμων. Ὁ Κ. Ἑρεμβέργ συνέλαβεν αὐτὰ ἐπ' αὐτοφῶν, διὰ τοῦ μικροσκοπίου του. Εἰς ἕκαστον τετράγωνον χιλιόμετρον ὑπάρχουσιν αὐτῶν δύο ἑκατομμύρια, ὥστε βλέπετε, ὅτι ἐντὸς μιᾶς δακτυλίστρας κομψῆς τινος κυρίας δύναται νὰ περιληφθῶσι τέσσαρα σχεδὸν δυσκατομμύρια. Ἐπομένως ἐν κυβικὸν μέτρον περιέχει δύο ἑκατομμύρια δυσκατομμυρίων, ὃ δὲ λιμὴν τῆς Ἀλεξανδρείας... ὦ! παραιοῦμαι νὰ τὰ ὑπολογίσω.

Φαίνεται δὲ ὅτι ἡ ἐπισωρευομένη ἰλὺς εἰς τὴν κοίτην τῶν ποταμῶν καὶ τὰ εὐρέα δέλτα, τὰ ἐν αὐτοῖς σχηματιζόμενα ὀφείλονται κυρίως εἰς τὴν ἔνωσιν τοῦ θαλασσοῦ μετὰ τοῦ γλυκεροῦ ὕδατος, τὰ προξενούντα τὸν θάνατον τῶν θαλασσοβίων ζωῶν. Κατὰ δὲ τὰς γενομένας παρατηρήσεις, τὰ κλύφη τῶν ζωῶν τούτων ἀποτελοῦσι τὸ ἐν δέκατον μέχρι τοῦ ἐνὸς ἡμίσεως εἰς τὸ ὅλον τῆς ὑποσταθμῆς.

Ἀλλ' ἐὰν ἡ ἰλὺς τῶν λιμένων προέρχεται ἀπὸ ἄτομα κατπραμένα, πρὸς ἀντιστάθμισιν τοῦ κακοῦ, ἡ ἰλὺς τοῦ Νείλου καὶ ὅλων τῶν ἄλλων ποταμῶν, ἥτις καθιστᾷ γονίμους τὰς ὄχθας τῶν, ἡ ἰλὺς αὕτη, θεωρουμένη ὡς εὐεργετήμα τι συνίσταται ἀπὸ φιλάνθρωπα ὑγροδίατα ζωῶν. Ὁ Κ. Ἑρεμβέργ τὰ εἶδεν, ἀπαράλλακτα καθὼς ἤθελον σὲ ἰδεῖ, ἐγὼ, φίλτατε ἀναγνώστα, ἐὰν εὐρίσκεσθαι δύο βήματα μακρὰν μου. Στοχάζεσαι ἴσως ὅτι τὰ ἔντομα ταῦτα ὑγροδίατα ζωῶν, τὰ ὁποῖα τρέφουσι τοὺς ἀγρούς μας,

εἶναι πολὺ διαφορετικὰ τῶν ἀρχνιζόντων τοὺς λιμένας μας· ὄχι δά... ὄχι. Δὲν θὰ δέχρηνες τὰ μὲν ἀπὸ τῶν δέ, ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ ἐκπλαγῇς εἰς τοῦτο.

Ἀπὸ τί ἐξαρτᾶται τὸ καλὸν καὶ τὸ κακόν, ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτῳ; Ἡξεύρετε, ὅτι καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους, εἰς ποῖά τινα μικρὰ περιστατικὰ τῆς νεότητός των πρέπει ν' ἀποδώσωμεν τὰς ἀρετὰς αὐτῶν ἢ τὰς κακίας; Μὴ πιστεύετε, πρὸ πάντων, ὅτι ἐνεκα τῆς μικρότητός των, τὰ ὑδροδιαίτα ταῦτα ζωῦρια συγχέονται πρὸς ἄλληλα. Μ' ὅλον ὅτι εἰς τινα εἶδη αὐτῶν εἰκοσιδύο χιλιάδες ἀτόμων, στοιχηθὼν παρατεταγμένων, δὲν παρουσιάζουσι μέτωπον πλείοτερον ἐνὸς δακτύλου τὸ μήκος, μ' ὅλον ὅτι εἰς κυβικὸς δάκτυλος ὕδατος σερπηπῶτος, ἐμπεριέχει τοσαῦτα, ὅσοι ὑπάρχουσιν ἄνθρωποι ἐπὶ τῆς γῆς ὅλης, τὰ ἐξέτασαν ὁμοῦ μετὰ τοσαύτης ἀκριβείας ὥστε τὰ διήρσαν εἰς γένη καὶ εἰς εἶδη, τὰ ἠκολούθησεν ἀπὸ τῆς γεννήσεώς των μέχρι τῆς τελευτῆς των, καὶ γνωρίζουσιν ὅτι εἰς τὸ διάστημα ἐνὸς μηνὸς τοῦ θεροῦς, δύνανται νὰ γεννηθῶσι ἐξ ἐνὸς μόνοι ὑδροδιαίτου ὀκτακόσιαι χιλιάδες ἀτόμων. Ἡ οἰκογένεια, ὡς βλέπετε ἀναγνώστα, εἶναι πολυάριθμος, ἀλλ' ἐννοεῖς ὅτι οἱ γονεῖς των δὲν ἔχουσι τὴν συνήθειαν νὰ δίδωσι μεγάλας προίκας εἰς τὰς κόρας των...

Ὑπάρχουσι δὲ καὶ ὀρυκτὰ ζωῦρια ὧν τὰ ὀστρακα ἀποτελοῦσι σωροὺς πυρίτου, τοῦτέστι πέτρας τοῦ τυρκικοῦ καὶ σιβάδας τιτανώδους πέτρας, ὁμοίας μ' ἐκείνην, ἣν μεταχειρίζονται πρὸς καθαρισμόν τῶν περονوماχαιρίων. Ὑπάρχουσιν εἶδη τινα ζῶντιο τὴν σήμερον εἰς ὅλα τὰ ὑγρά γήπεδα.

Ἐπὶ μέτρα περίπου κάτωθεν τοῦ λιθοστρώτου τοῦ Βερολίνου, δύο καὶ ἥμισυ μέτρα κάτωθεν τῶν παιδαῶν τῆς Σπράϊας, ὑπάρχει στρώμμα ἀργιλωδύς γαιοκαύσου (tourbe), ὅπερ εἶναι πλήρες ἀπὸ ταῦτα ζωῦρια ζῶντα. Ἐνταῦθα εὐρίσκονται καὶ γαλλίτια (gallionelles) μέχρις εἴκοσι μέτρων βάθους, ὧν αἱ κυψέλαι εἶναι πλήρεις ὧδιν πρατίνων. Ἐν τοῦτοις τα ζῶα ταῦτα δὲν ἦσαν εἰς συνάφειαν μετὰ τοῦ ἐξυγόνρου τῆς ἀτμοσφαιρας, εἰμὴ διὰ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ ὕδατος τῆς Σπράϊας, τὸ ὁποῖον εἰσέδυσεν εἰς τὸ γαιώκαυστον τοῦτο, καὶ τὸ ὁποῖον διατηρεῖ πάντοτε βαθμὸν τινὰ ὑγρασίας.

Ἡμέραν τινά, διαρκούτης βιαίας τινὸς καταγίγδος ἔπειτα πλησίον τοῦ Λυὸν ἐρυθρόλευκός τις κόνις, ὑπὸ τοῦ ἀνέμου κομισθεῖσα. Ὁ Κ. Δουρνὲ ἐτύναξε δεῖγμα τῆς κόνεως ταύτης καὶ τὴν ἔστειλεν εἰς τὸν Κ. Ἑρεμβεργ, διότι ὁ Κ. Ἑρεμβεργ λαμβάνει ἤδη τὸ δικαίον ὅλων τῶν κόνεων, τὰς ὁποίας συναθροίζουσι εἰς τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ κόσμου, καὶ πρέπει νὰ δημολογήσωμεν, ὅτι εἶναι ἄξιος τούτου ὁ σοφὸς μικροσκοπὸς ἀνεγνώρισεν ἐκ πρώτης ὄψεως, ὅτι ἡ κόνις αὕτη συνέκειτο ἀπὸ ἀμερικανικὰ ὑδροδιαίτα. Ὁ δὲ Κ. Φουρνὲ ἐπίσης, ἐξετάσας τὰς ἐφημερίδας ἀνεκάλυψεν ὅτι ἡ καταγίγς ὁμαῖα ἐκ τῆς Ἀμερικῆς.

Ἀφ' ἴδμεν ὑγρόβια εἰς τὸ βάθος τῶν θαλασσῶν, ἀπὸ τὴν γῆν, καὶ ἐν αὐτῇ εἰν τῇ ἀτμοσφαιρᾷ, ἐν ἣ ἀπνεύμεν, δὲν μὰ; μένει ἄλλο, εἰμὴ νὰ εὐρωμεν

αὐτὰ καὶ εἰς τὸ πῦρ. Τοῦτο σχεδὸν ἐξετέλεσεν ὁ Κ. Ἑρεμβεργ, ἐπειδὴ ἀνεκάλυψεν εἰς τὰς ἀπὸ τὰ βάθη τῶν ὑφαιστειῶν ἀποπεμπομένας ὕλας ὑγρόβια κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἀνθρακοῦχα. Ἡ περικαλύπτουσα τὰ ὑφαιστεια τέφρα περιέχει στρώματα ὑγρόβιων ἢ εἰς ἑκλὰς ἰδιαιτέρως, περιέχει τριάνκοντα δύο εἶδη ὀργανικῶν σωμάτων. Ἀξίον δὲ παρατηρήσεως εἶναι ὅτι τὰ ζωῦρια τῶν ὑφαιστειῶν ἀνέχουσιν ἀνεξαιρέτως σχεδὸν εἰς τοὺς ὀργανισμοὺς τοῦ γλυκέως ὕδατος. Βλέπει τις πόσον ἡ περιέργος αὕτη ἀνακάλυψις καταστρέφει τὴν γνώμην, ὅτι ἡ ἐνεργητικότης τῶν ὑφαιστειῶν διατηρεῖται διὰ τῆς ἐνσταλάξεως τῶν θαλασσίων ὕδατων.

Τίς ἤθελε πιστεύει, πρὸ τινων ἐτῶν, ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο τὸ τότεν δύσκολον καὶ τότεν ἀμφισβητούμενον τῶν ὑφαιστειῶν φαινομένων, ἡδύνατο νὰ διευκρινισθῇ διὰ τῆς μικροσκοπικῆς σπουδῆς ζωῦριων τινῶν κατατεθειμένων εἰς τὸ βάθος τῶν ὑδάτων; Ἰδοὺ ἐν τούτοις πῶς τὸ πᾶν συνδέεται ἐν τῇ φύσει, ἀπὸ τοῦ ἀπείρου τούτου κατὰ τὴν σμικρότητα, τὸ ὁποῖον ἐσπουδάσμεν σήμερον, μέχρι τοῦ ἀπείρου ἐκείνου κατὰ τὸ μέγεθος, τὸ ὁποῖον ἀποκαλύπτουσι τὰ οὐράνια σώματα εἰς τὸ ἀπώτατον μέλλον τῶν μεταβολῶν των.

(Musée des Familles).

Η ΠΑΡΑΦΡΩΝ.

Ῥπδ

R. LOREMBERT.

—ο—

A.

Ἡ δεκάτη ἑσπερινὴ ὥρα ἐσήμανεν εἰς τὴν μητρόπολιν τῆς ἐπαρχιακῆς πόλεως Μώ· σκότος βαθὺ ἐκάλυπτε τὴν γῆν, καὶ τὸ πᾶν ἦτο σιγὴ καὶ ὕπνος.

Αἶφνης τὸ παράθυρον τοῦ μόνοι πατώματος οἰκίσκου κομφοτάτου ἠνεῖχθη, καὶ νέα κόρη, φανείσα εἰς αὐτὸ, ἐθεώρησεν ἐκτὸς, ἔπειτα μετὰ στεναγμοῦ εἶπε·

— Δὲν εἶναι κανεῖς; ὑγίαινε ἄγγελέ μου, δύνασαι νὰ ν' ἀναχωρήσης.

Ἄνθρωπός τις τότε ἐράνῃ πλησίον τῆς, τὴν ἀπεχαιρέτησε, διεσκέλισε τὸ παράθυρον, καὶ κατέβη ὀλισθαίνων ἐπὶ τοῦ περικυκλούντος τὸν τοῖχον φυλλώματος. Ἡ νέα κόρη τὸν συνώδευσε διὰ τῆς ἀκοῆς μᾶλλον ἢ τοῦ βλέμματός· τρεῖς δ' ἐνόμισεν ὅτι ἡ ἀναδενδρὰς διεσπάσθη, καὶ τρεῖς ἐβρίγησε καὶ ἐψιθύρησεν ἀσθμαίνουσα.

— Πρόσεξε! πρόσεξε καλὰ, ἄγγελέ μου!

Ἄλλ' ὁ ἄγγελός εἶχεν ἤδη πατήσῃ τὴν γῆν· εἰς τελευταῖος ἀσπασμός ἀντηλλάχθη διὰ τῆς χειρὸς, καὶ κυπτουσα χαμηλότερα, ἡ Μαρία ἐρωτικῶς ἐπρόσθεσεν·

— Αὔριον, Ἰουλίε μου, σὲ περιμένω.

Περιμένε ν' ἀκούσῃ . . . Ὁ Ἰουλίος τῆς εἶχεν ἀ-